

Sparekasserne rundt omkring i Landet, saa siger man: Lad os saa hellere se at sætte en Stopper derfor! Lad os saa hellere se at beskytte Sparerne, altsaa handle i Sparernes Interesse. At det saa tillige medfører andre Goder, at det højner, som det sikkert vil, Kursen paa vore gode, solide Papirer, at det derved skaffer de Folk, som trænge til Laan, billige Vilkaar, kan dog i og for sig ikke være nogen større Ulykke. Jeg er ikke enig med det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), naar han siger, at det gør ingen Ting, om Sparerne faa 1 eller $\frac{1}{2}$ pCt. mindre, men jeg siger: meget hellere det end at risikere, at Sparekasserne skulle gaa i Stykker og derved paaføre et meget stort og føleligt Tab.

I mange af de almindelige Ræsonnementer og Betragtninger, som fremkom fra det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds, er jeg fuldstændig enig med ham, men paa et andet Omraade, nemlig paa et almindeligt Handels- og Erhvervsomraade. Der er det ganske rigtigt, og det har jeg selv udtalt mange Gange her i det høje Ting, at jeg var en Fjende af ethvert Baand, der lagdes paa den fri Omsætning og det fri Handelsrøre. Men det er jo slet ikke det, vi her tale om, det er jo slet ikke det, det her kommer an paa; her er Talen om Sparekasser, som ikke vedkomme den egentlige Handelsbevægelse, og man maa jo tale forskelligt om de forskellige Ting. Det ærede Medlem gav sig til at tale om Smør og Kul og Prisen paa Smør og Kul, og de smaa Vittigheder, han kom med der, vare ganske morsomme, men de vedkomme jo slet ikke denne Sag, ikke Spor! Han skulde tale om Sparekasserne i Stedet for at tale om Smør og Kul. Men saa sagde han en Ting, som jeg nu tror var lidt uagtsomt sagt af ham, en Ting, som jeg finder hører til den Slags, man hellere skulde lade være usagt, nemlig dette, at vore Sparekasser arbejde i Reglen uden Kapital eller næsten uden Kapital, og at der derfor var saa stor Fare for dem, samtidig med at han anbefalede, at Sparekasser skulde give den højst mulige Laanerente. Det er dog lidt modsigende, thi havde de endda en stor Kapital at begynde med, ja, Herregud, om de saa gav en lidt for høj Rente, vilde det vel ikke føre til nogen Kalamitet, men naar de intet have at begynde med og dog give høj Rente, ere de snart færdige, og saa er Faren saa meget mere nærliggende. Det er altsaa for Sparernes Sikkerheds Skyld, at denne Lov skulde gives, og om den saa strider nok saa meget mod

abstrakte Frihedsideer, bør vi ikke bryde os saa meget derom; det skulde jeg dog tro, man var vokset en lille Smule fra.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) ligesom det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) gjorde gældende, at Sparekasseinstitutionen her i Landet havde udviklet sig saa stærkt og i de 20 Aar haft en rivende Vækst, og deri saa de et Bevis for, at det var en udmærket Sparekasselovgivning, vi have. Men Beviset er aldeles ikke ført derved. Det kan meget godt være, det er endogsaa rimeligt, at de Momenter, som have bevirket den rivende Vækst for Sparekasserne, de store Indskud deri, ikke vedkomme Sparekasseloven det mindste. Derfor behøver man ikke at være saa betænkelig ved, naar man ser en stor Fare, da at sige: Ja, lad os se lidt paa Sparekasseloven, det er gaaet godt hidtil, men det er dog ikke sikkert, at fordi det er gaaet godt i disse 20 Aar, det saa altid vil vedblive at gaa godt, man maa dog se paa Tiderne og Omstændighederne! Ja, som ærede Medlemmer ville se, sympatiserer jeg med Lovforslagets Hovedtanke om Maksimering af Sparekasserenten.

Ogsaa den anden Ide, som er i denne Lov, Fastsættelsen af Aktivernes Værdi ved Gennemsnittet af 10 Aars i Stedet for 3 Aars Kurs, har mit Bifald, jeg maa nu sige, at hvis jeg skulde bestemme, hvorledes en Ansættelse skulde ske, saa vilde jeg vælge Købekursen. Jeg vilde der tage den Kurs, hvortil Obligationerne ere indkøbte. Der købes jo dog aldrig andet end saadanne Papirer, om hvilke det kan siges, at gaa de noget ned, naa, ja, saa kunne vi vente nogle Aar, saa gaa de op igen; den Avance eller det Tab, som finder Sted ved Kurssvingninger, er jo fuldstændig fiktiv og bør ikke influere paa Regnskabet, og skulde det ske, hvad det ærede 6te Medlem fra 1ste Kreds berørte, at der kommer en Kalamitet, at der kommer et Run paa Kassen, ja saa vilde det sandelig ikke hjælpe det allermindste, om man havde sat den sidste Dags Kurs, for saa vilde man ikke paa nogen Maade kunne sælge — forudsat, det var Hundredtusinder og Millioner — til den Pris, saa blev det en ganske, ganske anden og meget lavere Kurs, der kom ud deraf, saa det har ikke noget at sige. Det er ogsaa ret vanskeligt at ansætte Værdier, og man kan jo have sine forskellige Meninger derom. Jeg vilde nu vælge at lade dem staa, som jeg har købt dem og saa lade dem gaa op og ned, som det kunde være, naar jeg blot sikrede